Звила Надвірна барвисте гніздечко,
Вродою стелиться навкіл земля.
Давні Карпати лягли недалечко
Й усмішку лагідну шлють звіддаля.

Завжди над обрієм свіжі світанки,
Хвиля на Бистриці душу п'янить.
Рідна Надвірна нас кожного ранку
Кличе піднятись в небесну блакить.

Повниться щедрими мріями доля,
Над Україною сонце ясне.
В далеч пташину, в широке роздолля
Літеплом спів наш могучий майне.

З піснею в серці, як зоряні блиски,
Завжди вертаю з далеких доріг
В милу Надвірну, де наша колискова,
В край, що для мене кохання зберіг.